

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ,
Σκηνή πέμπτη.

ΓΕΩΡΓΟΣ, ΔΙΚ ΙΟΠΟΛΙΣ,
ΧΟΡΟΣ.

ΒΙΣΕΤVS. Αγάπη τις Αθηναῖος, γεωργὸς
δπολέας τὰς αὐτοῦ βόσας, ὥστε τῶν Βοιωτῶν ληφθεῖ-

Γεωρ. ΟΙμοι τάλας. ΔΙ. ὁ Ηεράλεις πίσσου-
ζός;

Γεωρ. Ανὴρ κακοδάίμων. ΔΙ. οὐ σεαυτὸν νῦν
βέπου.

ΓΕ. Ω φίλαττε, αποδαὶ γδ̄ εἰσὶ δι μόνω,
Μέγιστον εἰρίωντι μοι καὶ πάντες.

ΔΙ. Τί επανέται; Γεωρ. ἐπιτείσειν δπολέας τῷ
βόε.

Διμαροπ. Πόθεν γ; Γεωρ. Δπὸ Φυλῆς ἐλαθεον
ο. Βοιωτοι.

Διμαροπ. Ω ξιονακοδάίμων, εἴτε λασικὸν ἀμ-
πέχει;

Γεωρ. Καὶ τῶν ταῦτα μήδει τῷ ΔΙ ὁ μαρτυρεῖ
φέτις

Εν πᾶσι βολίτοις. ΔΙ. Εἴτα νυνὶ τῷ δέει.
Τεωρ. Απόλωλας, τῷ φειλυμῷ δακρύων τῷ

βόε.

Αλλ' εἴπι καὶ δεῖ Δερπέτου Φυλασίς,
Τπάλεντον εἰρίωη μὲ τῷ φειλυμῷ ταχὺ.

ΔΙ. Αλλ' ὁ πόνος τῷ δημοσιεύων τοῦ χάρων.

Γεωρ. Ιδίαν πειθολῶσ' ιώπως κομίσθωμα τῷ
βόε.

Διμαροπ. Οὐκέτιν, ἀλλὰ κλεῖστε τοὺς Τί-
ταλου.

Γεωρ. Σὺ δὲ ἀλλά μοι ταλαγμὸν εἰρίωντος ένα,
Εἰς τὸν καλαμίσοντον εὐτάλαθεον Τιτονί.

Διμαροπ. Οὐδὲν αἱ σειβιλικύξ. ἀλλ' ἀπών
οἵμωζέ ποι.

Γεωρ. Οίμοι κακοδάίμων, Τίν γεωργοῖν βοϊ-
δοῖν.

Σχόλια. Οίμοι Τίτας.] ἔρχεται διὸρ Αθηναῖος,
γεωργὸς. δπολέας αὐτῷ Τίτος βόες, ηνθείας ἵστος τῶν Βοιω-
τῶν, δεόμενος τῷ διηγοπόλειδος λαβεῖν τῆς εἰρίωντος ψῆφος
πάντες. Κατάσεατὸν νῦν τρέπεται.] ἀντὶ τοῦ σεαυτῷ
ἔχει τὸν κακοδάιμονιαν. μὴ δημιουργὸν τοῦ ίδιουν κακοδάιμο-
νῶν. Σπουδαὶ γδ̄ εἰσὶ μοι μόνῳ] ἐπειδὴ τὸ
μόνος εἰρίωντος ψῆφος λακεδαίμονις. Καὶ πέντε ἔτη.
] ἀντὶ τοῦ εἰς πέντε ἔτη τῷ μέτερπεν, οὗ δάνεισθε. Εἰς Ησιο-
δος. οὗ μὴν μετεῖδωμα τοῦ γειτνοῦ εὖ δὲ δηποδεναι. Εἰς
Θεόπομπος. καπάθιτον ἢ μετάδος. οὗ μέτρησθε. Τὸν τιμὸν
λαΐσε. Απὸ Φυλῆς] ἀνομα δῆμος ἢ Μένανδρος δυσκόλω-
νομίζεται τὸν τόπον Φυλεῖς. Λευκὸν αὐτούχη.] ἀντὶ τοῦ
λευκημονεῖς. οἷς γδ̄ φαλάσιοι λευκάθεροισι. καὶ ταῦτα
μήδει. Εἰς Τίταν, οἵπερ μετέτρεψον καὶ εἰσθοίσιαν
τρυφῆν βόες. Βολίτοις.] βολίτοις οἱ Αττικοὶ οὐτας ἔλε-
γον χωρὶς τοῦ β. δηπεριμέτις βολίτοις. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ
τοῦ πάση τρυφῆς πάσιν ἀγαθοῖς. βολίτοις γ, ὅτι τοῦ
βοῶν ὁ λόγος αὐτὸς. ἀλλαζε. δέον εἰπεῖν ἐν πάσιν ἀγα-
θοῖς, βολίτοις εἴπει πάρ τούσιαν πατέσιον. οὐδὲ τοῦτο μέτρ-

τοῦ κόφρα τὰ στέρματα θάλλειν ποιεῖσιν οἱ γεωργοὶ. Ε-
κ παρθενὶ πλεῖστον ποιεῖν εἶδος τρέφονται τοῦτο ἔργον. Α-
πόλωλας τῷ φειλυμῷ.] ἀπόλωλας τοὺς ὀφθαλμάς μου,
καὶ αὐτὸν καὶ ὁ μηρόμενος θεός βόες. Τπάλεντον] ἀντὶ τοῦ
ἔγχειν θεός ὀφθαλμάς μου ταχέως. Οὐ δημοσιεύω
τοῦ χάρων.] δημοσιάς εἰρίωντος ιατροὶ καὶ δημοσίοις
ψοφίαις θεραπευον. φυσιοὶ οὐδὲν καὶ δεῖστοι οὐ τοῦ δημο-
σιεύειν τον ιατρὸν τοῦ χάρων. οὗ οὐ ποιεῖται πειθαράμενος.
τούτεσι οὐδὲ τῇ πολει. ιδίᾳ δὲ καὶ έρμαντα μόνω. Ιδί-
αν ιατροῦ.] ικετεύω. δός μοι τῆς εἰρίωντος δηποδε-
να τοὺς βόες. Πρὸς Πιττάλαν] οἱ Πιττάλος οὗτοι. ιατρὸς
τοῦ Αθηναῖος. λείπεται δὲ τοὺς μαθητας. τοῦτο δὲ εἴ-
πεν. ἐπειδὴν ἐπεῖνος εἴπεν ὑπάλειψον τοὺς ὀφθαλμούς.
ώσει ἐλεγχοὶ ἀπελθεῖσι τοῦ Πιττάλα. Εἰς τὸν κα-
λαμίσον.] τὸν καλακοῦν τὸν αργυροῦν. οἷον ἔχουσιν
οἱ ιατροὶ. Στειβιλικύξ] ἀντὶ τοῦ εὐδέραντος. σει-
βεῖσθαι καλεῖται, οἱ λεπτοὶ δὲ δέσμαις βοη. λιπούχοι, οἱ ἐλαχίστη-
βοῖς τοῦ ορνέα. λέγει δὲ τοῦ οὐδὲ εἰλαχίστον θεόμερος μετέ-
μεθωμις. τοῦ γεωργοῦ οὐδὲ τοῦ πελεκούσαν θεόμερον.

ΑΝΤΙ.

A C T U S IV. SCENA
quinta.

AGRICOLA, DICÆOPOLIS,
CHORVS.

Ἄσ, ἔρχεται δεόμενος τοῦ διηγοπόλειδος λαβεῖν τῆς
εἰρίωντος ψῆφος πάντες.

B AG. VAE mihi misero. DIC. prob Hercu-
les quis hic?

AGR. Homo miser. D. te ipsum met hoc di-
ctum puta.

AG. O carissime, quia soli tibi sunt fæderata:
Metire aliquid pacis mihi in quinquennium.

DIC. Quid accedit mali? AGR. amissō boum
ingo

C Misere affligor. DI. quis ademit? A G. è Phyla
modo

Bοστή abduxere. DL. ô te termiserum, agè
Verò, antu propter hanc miseriam albains es?

AG. E hi quidem erant, qui me nutritabant, per
Iouem,

Omnifimo bubalo. DIC. & qua re nunc indi-
ges?

D AG. Oculos elisi, dum amissos bones fleo:
Sed siquid Dercetam curas Phylasium,
Agè inunge oculos mihi pace tua nunc illicet.
DL. Homo miser, ego medicinam non exerceo
Gratis. AG. fac obsecro, ut recuperem meos
bones.

DI. Fieri haud potest, verū implora tu Pit-
talum.

E AG. Age unicam tantum pacis stillam mihi
In hoc specillum instilla, quæso. DI. ne quidem
Tantillam, sed abi hinc directe in malam crus-
cem.

AGR. Heu me miserum: heu aratores bones
meos.